

Ročník 2006



Sbírka instrukcí a sdělení

MINISTERSTVA SPRAVEDLNOSTI ČESKÉ REPUBLIKY

Částka 3

Rozeslána dne 22. září 2006

Cena 46,- Kč

OBSAH:

15. I n s t r u k c e Ministerstva spravedlnosti ze dne 30. prosince 2004, č. j. 66/2004-MO-J/98, o postupu soudů ve styku se členskými státy evropské unie ve věcech trestních

15

Instrukce

Ministerstva spravedlnosti

ze dne 30. prosince 2004, č. j. 66/2004-MO-J/98,

o postupu soudů ve styku se členskými státy Evropské unie ve věcech trestních

Ministerstvo spravedlnosti stanoví:

Část první

OBEČNÁ ČÁST

§ 1

Účel instrukce

(1) Tato instrukce je metodickou pomůckou upřesňující postup soudů při úkonech souvisejících s aplikací ustanovení zejména hlavy dvacáté páté trestního řádu, která provádějí závazky České republiky vyplývající z jejího členství v Evropské unii, a ustanovení příslušných vyhlášených mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána (dále jen „mezinárodní smlouvy“), ve vztahu ke členským státům Evropské unie (dále jen „členské státy“) a dalším státům zapojeným do schengenské spolupráce (§ 4 odst. 3, § 28 odst. 3 a § 29).

(2) Pokud není v této instrukci stanoveno jinak, použijí se ustanovení Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 23. února 2005, č. j. 81/2002-MO-J/142, o postupu soudů ve styku s cizinou ve věcech trestních.

§ 2

Zvláštní ustanovení o způsobu styku s orgány Evropské unie

(1) Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce (§ 9a trestního řádu), jakož i související korespondenci, soud podává Soudnímu dvoru prostřednictvím kanceláře Soudního dvora na adrese:

Bd Konrad Adenauer, L-2925 Luxembourg,
tel. +352 43 03-1, fax: +352 43 37 66,
e-mail: ECJ.Registry@curia.eu.int.

(2) Je-li třeba požádat některý z orgánů, úřadů nebo agentur Evropské unie (dále jen „orgány Evropské unie“) o souhlas s trestním stíháním osoby požívající výsad a imunit podle mezinárodního práva, nebo aby na takové osobě mohl být vykonán trest nebo ochranné opatření, zašle soud takovou žádost příslušnému orgánu Evropské unie prostřednictvím Stálého zastoupení České republiky při Evropské unii v Bruselu (dále jen „Stálé zastoupení v Bruselu“). Písemnosti určené Stálému zastoupení v Bruselu soud zašle prostřednictvím podatelny Ministerstva zahraničních věcí tak, že jako adresu uvede: Ministerstvo zahraničních věcí, podatelna pro SZ Brusel, Loretánské náměstí 5, 118 00 Praha 1.

(3) Podání určená orgánům Evropské unie soud neopatřuje překladem do cizího jazyka, neboť český jazyk je jedním z úředních jazyků Evropské unie.

§ 3

Evropská soudní síť v trestních věcech

(1) Pro neformální styk s orgány dožádaných členských

států (např. předjednání žádostí o právní pomoc atp.) lze využít kontaktních bodů Evropské soudní sítě v trestních věcech,¹⁾ které byly zřízeny v rámci mezinárodního odboru Ministerstva spravedlnosti (dále jen ministerstvo).

(2) K vyhledávání adres příslušných justičních orgánů členských států lze použít Atlas Evropské soudní sítě v trestních věcech (dále jen „Atlas“) dostupný na internetových stránkách (<http://www.atlas.mj.pt/>). Státy, které přistoupily k Evropské unii k 1. květnu 2004, budou do Atlasu zařazeny do konce roku 2004. Heslo k přístupu na internetové stránky Atlasu sdělí soudu ministerstvo.

Část druhá

ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Hlava první

Extradice

§ 4

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 odst. 1, § 383 až § 402 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mnohostrannými mezinárodními smlouvami v oblasti extradice jsou:

- Evropská úmluva o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 549/1992 Sb., sdělení o opravě chyb překladu v části 32/2004 Sb. m. s.; dále v této části jen „Evropská úmluva“),
- Dotatkový protokol z 15. září 1975 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 29/1997 Sb.);
- Druhý dodatkový protokol ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vydávání z 13. prosince 1957 (č. 30/1997 Sb.).

(3) Ode dne přistoupení České republiky k Evropské unii (1. května 2004) jsou pro Českou republiku závazná a použitelná následující ustanovení Úmluvy podepsané dne 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (dále jen „Schengenská prováděcí úmluva“), která doplňují Evropskou úmluvu: články 59, 61-63, 65 a 66. Tato ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy se použijí ve vztahu k Norsku, Islandu a členským státům s výjimkou Irska (státy zapojené do schengenské spolupráce).

(4) Závaznost ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy uvedených v odstavci 3 vyplývá pro Českou republiku z čl. 3 odst. 1 Aktu o podmínkách přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyprské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky

¹⁾ Společná akce ze dne 29. června 1998 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o vytvoření Evropské soudní sítě (98/428/SVV); text byl publikován v Úředním věstníku Evropské unie pod č. L 191, 7. 7. 1998

Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (dále jen „Akt o přistoupení“), který je nedílnou součástí Smlouvy mezi Belgickým královstvím, Dánským královstvím, Spolkovou republikou Německo, Řeckou republikou, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Irskem, Italskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím, Rakouskou republikou, Portugalskou republikou, Finskou republikou, Švédským královstvím, Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irsku (členskými státy Evropské unie) a Českou republikou, Estonskou republikou, Kyperskou republikou, Lotyšskou republikou, Litevskou republikou, Maďarskou republikou, Republikou Malta, Polskou republikou, Republikou Slovinsko, Slovenskou republikou o přistoupení České republiky, Estonské republiky, Kyperské republiky, Lotyšské republiky, Litevské republiky, Maďarské republiky, Republiky Malta, Polské republiky, Republiky Slovinsko a Slovenské republiky k Evropské unii z 16. dubna 2003 (č. 44/2004 Sb. m. s; dále jen „Smlouva o přistoupení“).

(5) V českém jazyce byla Schengenská prováděcí úmluva publikována ve svazku 02 Zvláštního vydání Úředního věstníku Evropské unie z roku 2004 (Úř. věst., Zvl. vyd. 2004, Kap. 19, sv. 02 (L 239, 22. 9. 2000, s. 19)). Text lze najít také na internetových stránkách Evropské komise (http://europa.eu.int/eur-lex/ce/dd/docs/2000/42000A0922_02_-CS.doc).

(6) Ve vztahu ke státům uvedeným v odstavci 3 se podmínky vydání řídí následující zvláštní právní úpravou, která je obsažena v Schengenské prováděcí úmluvě:

- a) pro přerušení běhu promlčecí doby jsou rozhodující pouze předpisy dožadující smluvní strany (čl. 62 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy);
- b) amnestie vyhlášená dožádanou smluvní stranou není překážkou vydání osoby, ledaže se na trestný čin vztahuje soudní pravomoc dožádané smluvní strany (čl. 62 odst. 2 Schengenské prováděcí úmluvy);
- c) vydání osoby nebrání skutečnost, že nebyl podán návrh na zahájení trestního řízení, nebo že chybí úřední zmocnění opravňující ke stíhání, vyžadované pouze podle zákonů dožádané smluvní strany (čl. 62 odst. 3 Schengenské prováděcí úmluvy);
- d) vydání je možné i pro porušení právních předpisů v oblasti spotřebních daní, daně z přidané hodnoty a cel (čl. 63 ve spojení s čl. 50 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy).

Hlava druhá

Evropský zatýkácí rozkaz²⁾

§ 5

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 odst. 1, § 403 až § 421 trestního řádu a v ustanovení čl. II zákona č. 539/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony.

(2) Česká republika ke dni 1. listopadu 2004 neoznámila

generálnímu tajemníkovi Rady Evropy v souladu s článkem 28 odst. 3 Evropské úmluvy o vydávání z 13. prosince 1957, že bude ve vzájemných vztazích s ostatními členskými státy Evropské unie namísto Evropské úmluvy používat svou vnitrostátní právní úpravu předávání osob na základě evropského zatýkácího rozkazu, a je proto nadále ve vztahu k ostatním členským státům vázána Evropskou úmluvou, která stanoví pro vyžádání osob z členských států jiný postup než ustanovení oddílu třetího hlavy dvacáté páté trestního řádu (alt. § 403 až 421 trestního řádu).

(3) O skutečnosti, že Česká republika učinila oznámení podle článku 28 odst. 3 Evropské úmluvy, budou soudy informovány sdělením Ministerstva zahraničních věcí publikovaným ve Sbírce mezinárodních smluv (§ 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 309/199 Sb., o Sbírce zákonů a Sbírce mezinárodních smluv, v platném znění).

§ 6

Rozsah aplikace evropského zatýkácího rozkazu

(1) Vzájemné předávání osob na základě evropského zatýkácího rozkazu mezi Českou republikou a jiným členským státem lze realizovat výlučně pro trestné činy spáchané od 1. listopadu 2004. Na trestné činy spáchané před tímto datem se použije ustanovení oddílu druhého hlavy dvacáté páté trestního řádu o vydávání a příslušných mezinárodních smluv o vydávání.

(2) Od 1. listopadu 2004 provádějí vzájemné předávání osob na základě evropského zatýkácího rozkazu následující členské státy: Belgie, Dánsko, Estonsko, Francie, Finsko, Kypr, Litva, Lotyšsko, Lucembursko, Malta, Maďarsko, Německo, Nizozemsko, Polsko, Portugalsko, Rakousko, Řecko, Slovensko, Slovinsko, Španělsko a Švédsko.

(3) Ve vztahu k Irsku a Velké Británii bude možno realizovat vzájemné předávání osob na základě evropského zatýkácího rozkazu teprve po přijetí sekundární vnitrostátní legislativy v každém z těchto členských států, která je nezbytná k určení České republiky jako státu, s nímž Irsko a Velká Británie spolupracují na základě evropského zatýkácího rozkazu. O datu, od kterého Irsko a Velká Británie budou přijímat evropské zatýkácí rozkazy vydané českými soudy, jakož i zasílat České republice evropské zatýkácí rozkazy vydané jejich justičními orgány, budou soudy informovány sdělením ve Sbírce instrukcí a sdělení Ministerstva spravedlnosti. Stejným postupem budou soudy informovány o zahájení aplikace evropského zatýkácího rozkazu ve vztahu k Itálii.

(4) Vyžádání osob na základě evropského zatýkácího rozkazu je možné pouze z metropolitních území členských států. Ve vztahu k územím, za jejichž zahraniční vztahy jednotlivé členské státy odpovídají (zámořská a závislá území), se uplatní postup podle příslušných mezinárodních smluv o vydávání nebo postup bez smluvního základu podle ustanovení právního řádu České republiky. Informace o tom, co se rozumí metropolitním územím jednotlivých členských států nebo jaký režim se uplatní při vyžádání osoby ze zámořských a závislých území členských států podá na žádost soudu ministerstvo.

§ 7

Zvláštní ustanovení týkající se Rakouska

²⁾ Rámcové rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkáčím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (2002/584/SVV); text rámcového rozhodnutí byl publikován v Úředním věstníku Evropské unie pod č. L 190,

(1) Až do 31. prosince 2008 Rakouská republika nebude předávat rakouské občany na základě evropského zatýkácího rozkazu bez jejich vlastního souhlasu.

(2) Od 1. ledna 2009 bude Rakouská republika předávat rakouské občany na základě evropského zatýkácího rozkazu, kromě případů, kdy je žádáno o předání rakouského občana

- a) k výkonu trestu;
- b) pro trestné činy podléhající pravomoci rakouských orgánů,
- c) pro trestné činy spáchané mimo území vyžadujícího členského státu.

Oddíl první

Předání z jiného členského státu do České republiky

§ 8

Základní normativní úprava

Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 403 až § 407 trestního řádu.

Evropský zatýkácí rozkaz

§ 9

Nezbytným podkladem pro vydání evropského zatýkácího rozkazu je již existující vykonatelný rozsudek, příkaz k zatčení podle § 69 trestního řádu, mezinárodní zatýkácí rozkaz podle § 384 trestního řádu nebo vykonatelné rozhodnutí s tímž účinkem (např. příkaz k dodání do výkonu trestu podle § 321 odst. 3 trestního řádu). Není-li místo pobytu obviněného v cizině známo, je vhodné vydat současně s evropským zatýkáčím rozkazem také mezinárodní zatýkácí rozkaz podle § 384, aby tak bylo možno vyhlásit pátrání po obviněném i mimo území členských států.

§ 10

Obsah

(1) Náležitosti evropského zatýkácího rozkazu stanoví § 405 odst. 2 a 3 trestního řádu. Evropský zatýkácí rozkaz je zvláštním druhem rozhodnutí a soud jej proto nevydává ve formě usnesení nebo opatření. Písemné vyhotovení evropského zatýkáčím rozkazu soud vypracuje na formuláři, jehož vzor je uveden v příloze č. 1.

(2) Pokud je znakem skutkové podstaty trestného činu výše škody, uvede soud v evropském zatýkáčím rozkazu (v části e) vzoru) také znění § 89 odst. 11 trestního zákona. Znění ustanovení § 67a a § 68a trestního zákona soud v evropském zatýkáčím rozkazu uvede pouze v případě, že jejich aplikace připadá vzhledem k právní kvalifikaci skutku v úvahu.

(3) V případě předání odsouzeného z jiného členského státu k výkonu trestu nebo ochranného opatření nepřikládá soud k evropskému zatýkáčím rozkazu stejnopis rozsudku s doložkou právní moci a případné rozhodnutí soudu druhého stupně. Tato rozhodnutí soud zašle příslušnému orgánu vykonávajícího členského státu na jeho výslovnou žádost dodatečně.

§ 11

Překlady

(1) Evropský zatýkácí rozkaz soud opatří úředním překladem do úředního jazyka členského státu, na jehož území se má obviněný zdržovat, nebo do jiného jazyka, v němž je

tento členský stát ochoten evropský zatýkáčím rozkaz přijmout. Jazyky, v nichž jednotlivé členské státy přijímají evropský zatýkáčím rozkaz, jsou uvedeny v příloze č. 2. Pokud není v době vydání evropského zatýkáčím rozkazu místo pobytu obviněného známo, opatří soud evropský zatýkáčím rozkaz úředním překladem do angličtiny.

(2) Vzory evropského zatýkáčím rozkazu v jednotlivých úředních jazycích Evropské unie jsou ke stažení na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet.justice.cz/>).

§ 12

Doručení

(1) Neprodleně po vydání evropského zatýkáčím rozkazu soud požádá Policejní prezidium České republiky, odbor mezinárodní policejní spolupráce, Národní centrálu SIRENE (dále jen „SIRENE“) o zahájení pátrání po obviněném a jeho zatčení; jako podklad žádosti zašle jedno vyhotovení evropského zatýkáčím rozkazu v českém jazyce. Překlad evropského zatýkáčím rozkazu do příslušného jazyka podle § 11 soud zašle SIRENE dodatečně. Písemnosti určené SIRENE zašle soud poštou na adresu: P.O. Box 62/MPS, Strojnická 27, 170 89 Praha 7 nebo faxem na číslo 974 834 716 či elektronicky na adresu: sirene@mvr.cz.

(2) Stejnopis evropského zatýkáčím rozkazu soud zašle příslušnému orgánu Policie ČR, který po obviněném pátrá na národní úrovni (dále jen „místně příslušný orgán Policie České republiky“), a mezinárodnímu odboru ministerstva na adresu Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2 (§ 405 odst. 5 trestního řádu). Ministerstvu soud zašle evropský zatýkáčím rozkaz společně s překladem do příslušného jazyka podle § 11.

(3) Jakmile bude soudu známo místo pobytu obviněného v jiném členském státě, zašle soud evropský zatýkáčím rozkaz a jeho úřední překlad věcně a místně příslušnému orgánu předávajícího státu. Seznam orgánů oprávněných přijímat v jednotlivých členských státech evropský zatýkáčím rozkaz je uveden v příloze č. 3. Adresy a další kontaktní údaje na tyto orgány jsou uvedeny na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet.justice.cz/>). O doručení evropského zatýkáčím rozkazu soud může požádat SIRENE nebo ministerstvo, zejména nesnese-li věc odkladu nebo pokud se při předchozím doručení vyskytl překážky.

(4) Při doručení dodatkových informací, které předávající členský stát požaduje pro účely rozhodnutí o evropském zatýkáčím rozkazu, soud postupuje obdobně, jako je uvedeno v odstavci 3.

§ 13

O pozbytí platnosti evropského zatýkáčím rozkazu podle § 405 odst. 6 za použití § 384 odst. 5 b) a c) trestního řádu soud informuje SIRENE, místně příslušný orgán Policie České republiky a ministerstvo ve lhůtě 14 dnů. O zrušení evropského zatýkáčím rozkazu podle § 405 odst. 6 trestního řádu za použití § 384 odst. 6 trestního řádu soud informuje tytéž orgány neprodleně.

§ 14

Výslech nebo dočasné převzetí osoby z jiného členského státu před povolením předání

(1) Žádost o výslech nebo dočasné převzetí předávané osoby podle § 407 odst. 1 trestního řádu soud zašle příslušnému orgánu předávajícího státu postupem podle § 12 odst. 3. Je-li třeba při výslechu předávané osoby zajistit účast

třetích osob (např. obhájce, policejního orgánu, státního zástupce), soud takovou skutečnost v žádosti uvede.

(2) Ve stanoveném termínu soud zajistí navrácení dočasně předané osoby zpět orgánům předávajícího státu. Na postup při realizaci převzetí a navrácení dočasně předané osoby se přiměřeně použijí § 15 a § 16.

Postup po rozhodnutí předávajícího členského státu

§ 15

(1) Pokud bylo předání povoleno, soud požádá SIRENE o sjednání termínu a dalších podrobností převzetí předávané osoby policejními orgány.

(2) O zaslání pravomocného odsuzujícího rozsudku předávajícímu členskému státu podle § 405 odst. 6 trestního řádu soud neprodleně informuje ministerstvo; současně připojí opis rozsudku a trestní list pro mezinárodní výměnu. Na žádost ministerstva soud poskytne potřebnou součinnost při realizaci předání odsouzeného k výkonu trestu do předávajícího členského státu, zejména zasláním vyžádaných listin a informací z trestního spisu.

§ 16

Průvoz

(1) Pokud má být eskorta předávané osoby z předávajícího členského státu do České republiky realizována přes území jiného členského státu, zašle soud příslušnému orgánu tohoto třetího členského státu žádost o průvoz společně s překladem žádosti do jazyka, v němž tento členský stát přijímá evropský zatýkací rozkaz. Seznam orgánů, které v jednotlivých členských státech přijímají žádost o průvoz, je uveden v příloze č. 4. Adresy a další kontaktní údaje na tyto orgány jsou uvedeny na extranetových stránkách ministerstva (<http://extranet.justice.cz/>). Žádost o průvoz se nezasílá, pokud se eskorta předávané osoby realizuje letecky bez plánovaného mezipřistání na území jiného členského státu.

(2) Žádost o průvoz musí obsahovat:

- a) informace o totožnosti a státní příslušnosti předávané osoby,
- b) informaci o vydání evropského zatýkacího rozkazu,
- c) zákonné pojmenování trestného činu a
- d) vylíčení skutkového děje s přesným vyznačením doby, místa a způsobu spáchání trestného činu.

O povolení průvozu informuje soud SIRENE.

(3) Pokud má být eskorta předávané osoby z předávajícího členského státu do České republiky realizována přes území státu, který není členským státem, požádá soud ministerstvo o zajištění povolení průvozu územím tohoto cizího státu a poskytne ministerstvu potřebnou součinnost. Zejména zašle ministerstvu stejnopis nebo ověřenou kopii evropského zatýkacího rozkazu, neučinil-li tak již podle § 405 odst. 5 trestního řádu, a pokud je to třeba, jeho překlad do úředního jazyka státu, přes jehož území má být průvoz realizován, nebo do jiného jazyka, který ministerstvo určí. Ministerstvo informuje o povolení průvozu soud a SIRENE.

§ 17

(1) Po dodání předané osoby do vazby, do výkonu trestu odnětí svobody nebo do zařízení, v němž má být vykonáváno ochranné opatření spojené s omezením svobody, zašle soud ministerstvu kopii protokolu o převzetí osoby nebo

kopii hlášení věznice, a to do 14 dnů od realizace předání.

(2) O výsledku výsledku předaného odsouzeného podle § 405 odst. 6 trestního řádu za použití § 388 odst. 3 trestního řádu soud informuje ministerstvo.

§ 18

Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu po povolení předání

(1) Pokud bylo předání povoleno, avšak jeho realizace byla předávajícím členským státem odložena z důvodu trestního stíhání předávané osoby nebo výkonu trestu na předávané osobě v tomto státě, může soud požádat předávající členský stát, aby osobu dočasně předal do České republiky za účelem provedení procesních úkonů trestního stíhání.

(2) Na žádost o dočasné předání předávané osoby, jakož i její navrácení se použijí ustanovení § 14.

§ 19

Zásada speciality

(1) Kopii protokolu, v němž je zaznamenáno prohlášení předané osoby o vzdání se práva na uplatnění zásady speciality podle § 406 odst. 1 písm. e) trestního řádu, jakož i vyzoomění předávajícího členského státu o tom, že předaná osoba se vzdala práva na uplatnění zásady speciality (§ 406 odst. 1 písm. d) trestního řádu), zašle soud ministerstvu.

(2) V žádosti podle § 406 odst. 3 trestního řádu, aby předávající členský stát dal souhlas s trestním stíháním předané osoby pro jiné trestné činy spáchané před předáním, než ty, pro které bylo předání povoleno, soud uvede údaje podle § 405 odst. 2 písm. a), b), d) až f), odst. 3 a 4 trestního řádu. Ustanovení § 10 až § 12 platí přiměřeně.

Oddíl druhý

Předání z České republiky do jiného členského státu

§ 20

Základní normativní úprava

Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 403, § 404, § 408 až § 422 a § 424 trestního řádu.

§ 21

Předběžná vazba

(1) O vzetí vyžádané osoby do předběžné nebo předávací vazby soud bezodkladně informuje:

- a) státního zástupce, který provádí předběžné šetření,
- b) SIRENE a
- c) ministerstvo.

Sdělení soud zašle všem uvedeným orgánům bezodkladně faxem, a to bez ohledu na právní moc usnesení o vzetí do vazby. Stejně soud postupuje, rozhodl-li o propuštění osoby z předběžné nebo předávací vazby.

(2) Pokud by po propuštění z předběžné vazby nastaly okolnosti, které by odůvodňovaly opětovné vzetí předávané osoby do předběžné vazby, pokyn k obnovení pátrání a zadržení osoby na území České republiky by měl dát SIRENE státní zástupce provádějící předběžné šetření a po podání návrhu na předání podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud.

(3) O vyzoomění příslušného orgánu vyžadujícího členského státu o uvalení předběžné vazby, propuštění předávané osoby z předběžné vazby, jakož i o vyžádání zaslání evropského zatýkacího rozkazu soud požádá SIRENE.

(4) Pokud je vyžádána osoba převedena z předběžné či předávací vazby do vyšetřovací vazby nebo do výkonu trestu odnětí svobody, oznámí soud příslušný k rozhodnutí o předání tuto skutečnost orgánům uvedeným v odstavci 1. Zároveň učiní všechna potřebná opatření k tomu, aby po propuštění z vyšetřovací vazby nebo po ukončení výkonu trestu odnětí svobody bylo možné osobu opětovně vzít do předběžné či předávací vazby tak, aby předběžná či předávací vazba bezprostředně navazovala na výkon vyšetřovací vazby nebo trestu odnětí svobody. O převedení vyžádané osoby do předběžné nebo předávací vazby po propuštění z vyšetřovací vazby či ukončení výkonu trestu odnětí svobody informuje soud orgány uvedené v odstavci 1.

§ 22

Rozhodnutí o předání

(1) O průběhu výslechu vyžádané osoby podle § 411 odst. 1 trestního řádu, o jehož provedení požádal orgán vyžadujícího členského státu, pořídí soud protokol, jehož stejnopis nebo ověřenou kopii zašle orgánu vyžadujícího státu postupem podle § 12 odst. 3. Byl-li k zachycení průběhu výslechu použit zvukový nebo obrazový záznam, zašle soud orgánu vyžadujícího členského státu společně se stejnopisem nebo ověřenou kopií protokolu o provedení výslechu také technický nosič, na němž je záznam uložen.

(2) Pokud soud pro své rozhodnutí potřebuje další informace, které mohou být poskytnuty vyžadujícím státem, vyžádá je přímo od orgánu, který vydal evropský zatýkací rozkaz. O zajištění dodatkových informací od vyžadujícího státu může soud požádat SIRENE nebo ministerstvo. Pro doručení dodatkové informace může soud stanovit přiměřenou lhůtu.

(3) Pokud se vyžádaná osoba již nezdržuje na území České republiky, soud nerozhoduje o předání, ale návrh státního zástupce podaný podle § 411 odst. 1 trestního řádu zamítne (srov. č. 26/1996 Sb. rozh. tr.). O rozhodnutí soud neprodleně informuje orgány uvedené v § 21 odst. 1.

(4) Ve výroku usnesení podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud popíše skutek, pro který je o předání žádáno tak, aby nebyl zaměnitelný s jiným skutkem; uvedení zákonného pojmenování trestného činu a příslušných právních ustanovení nebo uvedení odkazu na evropský zatýkací rozkaz není postačující (srov. č. 54/1995 Sb. rozh. tr.). Při rozhodování o předání podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud vždy rozhodne o celém skutku nebo všech skutcích tak, jak jsou popsány v evropském zatýkacím rozkazu. Pokud soud vysloví, že vyžádaná osoba bude předána jen pro určité části skutku (např. jen pro některé dílčí útoky v případě pokračujícího trestného činu) nebo pro některé ze skutků popsaných v evropském zatýkacím rozkazu, rozhodne zároveň, že pro zbývající část skutku či pro zbývající skutky osoba předána nebude. Pokud je podmínkou rozhodnutí o předání vyžádané osoby ujištění poskytnuté vyžadujícím státem podle ustanovení § 411 odst. 7 trestního řádu nebo § 411 odst. 8 trestního řádu, cituje soud toto ujištění ve výroku rozhodnutí o předání (srov. č. 11/1996 Sb. rozh. tr.).

(5) Zamítl-li soud předání občana České republiky nebo osoby s trvalým pobytem na území České republiky podle

§ 411 odst. 7 trestního řádu, postoupí věc příslušnému státnímu zastupitelství k postupu podle § 2 odst. 3 trestního řádu, § 20 odst. 1 trestního zákona.

(6) O nedodržení lhůt pro rozhodnutí o předání podle evropského zatýkacího rozkazu, jakož i o důvodech takového postupu, soud informuje národního člena České republiky v Evropské jednotce pro soudní spolupráci (Eurojust; <http://www.eurojust.eu.int>) na adrese Maanweg 174, 2516 AB The Hague, The Netherlands. Vyrozumění soud zašle na vědomí též mezinárodnímu odboru Nejvyššího státního zastupitelství na adrese Jezuitská 4, 660 55 Brno, fax: 542512414, ministerstvu a SIRENE.

§ 23

Rozhodnutí o odložení předání nebo dočasném předání vyžádané osoby

(1) O odložení předání vyžádané osoby, jakož i o dočasném předání osoby do vyžadujícího státu, rozhoduje soud současně s povolením předání jedním rozhodnutím (§ 411 odst. 9 a 10 trestního řádu). V rozhodnutí o dočasném předání vyžádané osoby do vyžadujícího státu podle § 411 odst. 10 trestního řádu soud uvede datum, k němuž musí být osoba nejpozději navracena do České republiky.

(2) Pokud soud rozhodl o odložení předání vyžádané osoby podle § 411 odst. 9 trestního řádu, oznámí tuto skutečnost státnímu zastupitelství nebo soudu, které v České republice vedou trestní řízení proti vyžádané osobě, nebo soudu, z jehož rozsudku vyžádaná osoba v České republice vykonává trest odnětí svobody. Tyto orgány pak ve vzájemné součinnosti postupují přiměřeně podle § 21 odst. 4.

§ 24

Souběh evropských zatýkacích rozkazů

Pokud o předání osoby žádá současně více členských států, posuzuje soud podmínky povolení předání u každého evropského zatýkacího rozkazu samostatně. Soud může rozhodnout jedním usnesením o všech evropských zatýkacích rozkazech, nebo může rozhodnout o předání na základě každého z evropských zatýkacích rozkazů samostatně. Povolit předání vyžádané osoby lze pouze do jednoho z členských států. Předání vyžádané osoby do ostatních členských států soud zamítne.

§ 25

Souběh evropského zatýkacího rozkazu se žádostí o vydání

(1) Po právní moci rozhodnutí o přípustnosti vydání podle § 397 odst. 1 trestního řádu a rozhodnutí o předání podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud předloží spis bez zbytečných odkladů ministerstvu. Rozhodl-li soud, že vydání není přípustné, nebo že se návrh státního zástupce na vyslovení přípustnosti nebo nepřípustnosti vydání zamítá (§ 22 odst. 3), informuje o svém rozhodnutí ministerstvo.

(2) O rozhodnutí ministra spravedlnosti, zda bude vykonán evropský zatýkací rozkaz nebo vyhověno žádosti o vydání, ministerstvo vyrozumí soud bezodkladně po rozhodnutí ministra spravedlnosti. O rozhodnutí ministra spravedlnosti soud vždy informuje příslušný orgán vyžadujícího členského státu. Soud tak může učinit prostřednictvím SIRENE.

(3) Jestliže ministr spravedlnosti rozhodl o přednostním vykonání evropského zatýkacího rozkazu, postupuje soud po doručení vyrozumění o rozhodnutí ministra uvedeného

v odstavci 2 přiměřeně podle ustanovení § 23 odst. 2 a § 26.

(4) Jestliže ministr spravedlnosti rozhodl o přednostním vyhovění žádosti o vydání, soud po doručení vyzkoušení o rozhodnutí ministra uvedeném v odstavci 2 nejprve zruší rozhodnutí o povolení předání vyžádané osoby na základě evropského zatýkacího rozkazu (§ 420 odst. 5 trestního řádu). Vydání a s tím související úkony zařídí předseda senátu soudu, jež rozhodl o přípustnosti vydání (§ 399 odst. 4 trestního řádu), na základě pokynu ministerstva, které určí datum, hodinu a hraniční přechod.

§ 26

Postup po povolení předání

(1) Po právní moci usnesení podle § 411 odst. 1 trestního řádu soud, který ve věci rozhodoval v posledním stupni, o svém rozhodnutí bezodkladně vyrozumí příslušný orgán vyžadujícího státu, SIRENE a ministerstvo. Tyto orgány soud informuje také o tom, že se vyžádaná osoba vzdala práva na uplatnění zásady speciality ve smyslu § 413 odst. 1 trestního řádu. Sdělení pro orgán vyžadujícího státu není třeba překládat. Rozhodl-li soud o povolení předání vyžádané osoby, požádá současně s oznámením svého rozhodnutí SIRENE, aby s vyžadujícím členským státem sjednalo datum, čas a místo předání vyžádané osoby orgánům vyžadujícího členského státu. Stejným způsobem postupuje soud při realizaci návratu vyžádané osoby zpět do České republiky po jejím dočasném předání do vyžadujícího státu podle § 411 odst. 10 trestního řádu.

(2) Protokol o předání vyžádané osoby do vyžadujícího státu zašle soud na vědomí ministerstvu. O odložení předání vyžádané osoby z humanitárních důvodů (§ 416 odst. 4 trestního řádu) soud informuje ministerstvo a SIRENE. Stejně soud postupuje v případě, že rozhodne o propuštění vyžádané osoby z vazby podle § 416 odst. 5 trestního řádu.

§ 27

Rozšíření předání na jiný trestný čin a souhlas s předáním nebo vydáním do dalšího státu (§ 418 trestního řádu)

(1) Na základě žádosti vyžadujícího členského státu, aby byl udělen souhlas s rozšířením předání na jiný trestný čin spáchaný vyžádanou osobou před předáním, nebo souhlas s předáním či vydáním vyžádané osoby do dalšího členského státu nebo třetího státu, soud po skončení předběžného šetření na návrh státního zástupce rozhodne o tom, zda se souhlas uděluje, či nikoliv.

(2) Na postup při rozhodování o rozšíření předání se přiměřeně použijí ustanovení § 22 až 26.

(3) Protokol nebo úřední záznam s vyjádřením vyžádané osoby k této žádosti soud vyžaduje vždy, pokud vyžádanou osobou je občan České republiky nebo osoba s trvalým pobytem v České republice. V ostatních případech je na zvážení soudu, zda si takový protokol nebo úřední záznam vyžádá.

Hlava třetí

Právní pomoc v užším smyslu

§ 28

Základní normativní úprava

(1) Základní vnitrostátní normativní úprava je obsažena v ustanoveních § 375 odst. 1, § 425 až § 445 trestního řádu.

(2) Nejvýznamnějšími mnohostrannými mezinárodními smlouvami v oblasti vzájemné právní pomoci v užším smyslu jsou:

- a) Evropská úmluva o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 550/1992 Sb.),
- b) Dodatkový protokol ze 17. března 1978 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (č. 31/1997 Sb.),
- c) Druhý dodatkový protokol z 8. listopadu 2001 k Evropské úmluvě o vzájemné právní pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 (Druhý dodatkový protokol byl Českou republikou podepsán a k jeho ratifikaci dojde zřejmě ještě v průběhu roku 2004),
- d) Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu z 8. listopadu 1990 (č. 33/1997 Sb.).

(3) Ode dne přistoupení České republiky k Evropské unii (1. května 2004) jsou pro Českou republiku závazná a použitelná ustanovení kapitoly 2 Schengenské prováděcí úmluvy (Vzájemná pomoc v trestních věcech; články 48 - 58), která doplňují Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959. Tato ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy se použijí ve vztahu k Norsku, Islandu a členským státům s výjimkou Irska (státy zapojené do schengenské spolupráce).

(4) Při vyžadování a poskytování právní pomoci ve věcech trestních v užším smyslu ve vztahu ke státům uvedeným v odstavci 3 dbá soud následující zvláštní právní úpravy obsažené v Schengenské prováděcí úmluvě:

- a) informace získané v rámci policejní spolupráce lze v České republice použít jako důkazních prostředků pouze se souhlasem příslušného soudního orgánu dožadované strany (čl. 39 odst. 2 Schengenské prováděcí úmluvy);
- b) předat a použít informace nebo důkazní prostředky získané od dožadovaného státu k jinému vyšetřování, trestnímu stíhání nebo řízení, než které je uvedeno v žádosti o právní pomoc, lze pouze s předchozím souhlasem dožadovaného státu (čl. 50 odst. 3 Schengenské prováděcí úmluvy);
- c) při poskytování právní pomoci týkající se trestných činů daňových je možné pomoc odmítnout, je-li částka daňového nedoplatku nebo nezaplacené daně nižší než 25 000 EUR; stejně lze postupovat, je-li hodnota zboží dovezeného nebo vyvezeného bez povolení nižší než 100 000 EUR (čl. 50 odst. 4 Schengenské prováděcí úmluvy);
- d) vyřízení žádosti o právní pomoc při prohlídce a zabavení lze podřízovat pouze podmínkám stanoveným v článku 51 Schengenské prováděcí úmluvy;
- e) podle Schengenské prováděcí úmluvy lze zasílat osobám nacházejícím se na území států zapojených do schengenské spolupráce písemnosti přímo poštou podle předpisů platných pro poštovní styk (čl. 52 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy); existuje-li předpoklad, že adresát nerozumí jazyku, ve kterém je písemnost sepsána, je nutné písemnost zaslat s překladem do úředního jazyka státu, na jehož území se adresát nachází; pokud je soudu známo, že adresát rozumí pouze jinému jazyku, musí být doručovaná písemnost, nebo její důležité části, přeloženy do tohoto jiného jazyka (čl. 52 odst. 2 Schengenské prováděcí úmluvy);
- f) justiční orgány si mohou žádosti o právní pomoc předávat přímo (čl. 53 odst. 1 Schengenské prováděcí úmluvy).

Hlava čtvrtá
Výkon rozhodnutí

§ 29

Ve vztahu k Norsku, Islandu a členským státům s výjimkou Irska (státy zapojené do schengenské spolupráce), lze výkon rozsudku předat či převzít rovněž za podmínek stanovených v člácích 68 a 69 Schengenské prováděcí úmluvy. Souhlas odsouzeného není podmínkou předání výkonu rozsudku.

Část třetí
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 30

Tato instrukce nabývá účinnosti dnem 15. ledna 2005.

Ministr spravedlnosti:
JUDr. Pavel Němec, v.r.

PŘÍLOHY

k Instrukci Ministerstva spravedlnosti

30. prosince 2004, č. j. 66/2004-MO-J/98,

o postupu soudů ve styku se členskými státy Evropské unie ve věcech trestních

Příloha č. 1

EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ

Tento zatýkací rozkaz byl vydán příslušným justičním orgánem. Žádám, aby níže uvedená osoba byla zatčena a předána za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody.

- a) Údaje o totožnosti vyžádané osoby:
- Příjmení:
- Jméno (jména):
- Případné rodné příjmení:
- Případné přezdívký:
- Pohlaví:
- Státní příslušnost:
- Datum narození:
- Místo narození:
- Adresa místa trvalého pobytu nebo známého místa pobytu:
- Jazyk nebo jazyky, kterým vyžádaná osoba rozumí (pokud jsou známy):
- Zvláštní znamení/popis vyžádané osoby:
- Fotografie a otisky prstů vyžádané osoby, jsou-li k dispozici a lze-li je předat, nebo kontaktní údaje osoby, která má být kontaktována za účelem získání těchto informací nebo profilu DNA (jsou-li tyto důkazy k dispozici, ale nebyly přiloženy).

- b) Rozhodnutí, na němž je zatýkací rozkaz založen:
1. Zatýkací rozkaz nebo soudní rozhodnutí se stejným účinkem:
- Druh:
2. Vykonatelný rozsudek:
- Spisová značka:

- c) Údaje o délce trestu:
1. Horní hranice sazby trestu odnětí svobody nebo délka ochranného opatření spojeného s omezením svobody, které lze uložit za trestný čin (trestné činy):
2. Délka uloženého trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojeného s omezením svobody:
- Zbývající část trestu, která má být vykonána:

d) Rozhodnutí vynesené v nepřítomnosti vyžádané osoby a:

- dotyčná osoba byla osobně předvolána nebo jinak vyrozuměna o dni a místu konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vynesnému v její nepřítomnosti,
nebo
- dotyčná osoba nebyla osobně předvolána ani jinak vyrozuměna o dni a místu konání jednání, které vedlo k rozhodnutí vdanému v její nepřítomnosti, ale po předání má tyto právní záruky (tyto záruky lze poskytnout předem)

Uveďte bližší údaje o právních zárukách:

.....
.....
.....

e) Trestné činy:

Tento zatýkací rozkaz se vztahuje na celkový počet: trestných činů.

Popis okolností, za kterých byly trestný čin nebo trestné činy spáchány, včetně doby, místa a míry účasti vyžádané osoby na trestných činech:

.....
.....
.....

Povaha a právní kvalifikace trestného činu a použitelná ustanovení právních předpisů:

.....
.....
.....
.....

I. Pokud to přichází v úvahu, zaškrtněte jeden popřípadě více z následujících trestných jednání, za které lze ve vystavujícím členském státě uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením svobody s horní hranicí sazby nejméně tří let, ve smyslu práva vystavujícího členského státu:

- účast na zločinném spolčení,
- terorismus,
- obchod s lidmi,
- pohlavní zneužívání dětí a dětská pornografie,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- nedovolený obchod se zbraněmi, střelivem a výbušninami,
- korupce,
- podvody včetně podvodů postihujících zájmy Evropských společenství ve smyslu Úmluvy ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství,
- legalizace výnosů z trestné činnosti,
- padělání měny,
- počítačová trestná činnost,
- trestná činnost proti životnímu prostředí, včetně nedovoleného obchodu s ohroženými živočišnými a rostlinnými druhy a jejich plemeny a odrůdami,
- napomáhání při nedovoleném překročení státní hranice a při nedovoleném pobytu,
- vražda, těžká újma na zdraví,
- nedovolený obchod s lidskými orgány a tkáněmi,
- únos, omezování osobní svobody a brání rukojmí,
- rasismus a xenofobie,
- organizovaná nebo ozbrojená loupež,
- nedovolený obchod s kulturními statky, včetně starožitností a uměleckých děl,
- podvodná jednání,

- vydírání a vymáhání peněz za ochranu,
- padělání a pirátství výrobků,
- padělání veřejných listin a obchod s veřejnými listinami,
- padělání platebních prostředků,
- nedovolený obchod s hormony a jinými růstovými stimulatory,
- nedovolený obchod s jadernými nebo radioaktivními materiály,
- obchod s odcizenými vozidly,
- znásilnění,
- zhářství,
- trestné činy, jejichž stíhání a trestání je v pravomoci Mezinárodního trestního soudu,
- únos letadla nebo plavidla,
- sabotáž.

II. Úplný popis trestného činu nebo trestných činů, které nespádají pod případy uvedené v oddíle I:

.....

.....

.....

.....

f) Ostatní okolnosti související s případem (nepovinné údaje):
(Poznámka: Tato část se může týkat poznámek o extraterritorialitě, přerušení nebo stavění promlčecí doby a jiných následcích trestného činu)

.....

.....

g) Zatýkáci rozkaz se vztahuje i na zabavení a předání věcí, které mohou popřípadě sloužit jako důkaz:
 Tento zatýkáci rozkaz se vztahuje rovněž na zabavení a předání věcí, které vyžádaná osoba získala trestným činem:
 Popis věci a místo, kde se věc nachází, pokud jsou známy:

.....

.....

.....

h) Trestný čin nebo trestné činy, na základě kterých byl tento zatýkáci rozkaz vydán,
 lze potrestat trestem odnětí svobody na doživotí nebo ochranným opatřením spojeným s omezením svobody na doživotí,

nebo vedly k takovému trestu nebo opatření:

- právní řád vystavujícího členského státu umožňuje přezkoumat uložený trest nebo opatření na žádost nebo nejméně po 20 letech za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření,
- nebo
- právní řád vystavujícího členského státu umožňuje udělit milost, která může být osobě udělena na základě práva nebo praxe vystavujícího členského státu, za účelem upuštění od výkonu tohoto trestu nebo opatření.

i) Justiční orgán, který vydal zatýkací rozkaz:

Úřední název:

Jméno soudce:

.....

Postavení (titul/ služební postavení):

.....

.....

Spisová značka:

Adresa:

.....

Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)

Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)

E-mail:

Kontaktní údaje osoby, která může učinit potřebná praktická opatření ohledně předání:

.....

Je-li za doručení a administrativní převzetí evropských zatýkacích rozkazů zodpovědný ústřední orgán:

Název ústředního orgánu:

.....

Popřípadě kontaktní osoba (titul/ služební postavení a jméno):

.....

Adresa:

.....

Tel.: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)

Fax: (číslo země) (národní směrové číslo) (...)

E-mail:

Podpis vystavujícího justičního orgánu nebo jeho zástupce:

.....

Jméno:

Postavení (titul / služební postavení):

Datum:

Úřední razítko

Příloha č. 2

JAZYKY, V NICHŽ JEDNOTLIVÉ ČLENSKÉ STÁTY PŘIJÍMAJÍ EVROPSKÝ ZATÝKACÍ ROZKAZ

Členský stát	Úřední jazyk	Jiný jazyk
Belgie	francouzština, němčina, nizozemština	–
Dánsko	dánština	angličtina, švédština
Estonsko	estonština	angličtina
Finsko	finština, švédština	angličtina
Francie	francouzština	–
Irsko	angličtina, irština	–
Itálie	italština	–
Kypr	řečtina, turečtina	angličtina
Litva	litevština	angličtina
Lotyšsko	lotyština	angličtina
Lucembursko	lucemburština, francouzština, němčina	angličtina
Maďarsko	maďarština	angličtina, francouzština, němčina ¹⁾
Malta	maltština, angličtina	
Německo	němčina	kterýkoli úřední jazyk Evropské unie ¹⁾
Nizozemí	nizozemština, fríština	angličtina
Polsko	polština	–
Portugalsko	portugalština	–
Rakousko	němčina	čeština
Řecko	řečtina	–
Slovensko	slovenština	čeština
Slovinsko	slovinština	–
Španělsko	španělština	–
Švédsko	švédština	angličtina, dánština, norština
Velká Británie	angličtina	–

³⁾ ve vztahu k členským státům, které přijímají evropské zatýkací rozkazy i v jiném než vlastním úředním jazyce;

⁴⁾ ve vztahu k členským státům, které přijímají evropské zatýkací rozkazy vydané německými soudy v němčině

Příloha č. 3

ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K PŘIJETÍ EVROPSKÉHO ZATÝKACÍHO ROZKAZU

Belgie	Prokuratura při soudu 1. stupně příslušná podle místa, kde byla osoba zadržena nebo kde se zdržuje
Dánsko	Ministerstvo spravedlnosti
Estonsko	Ministerstvo spravedlnosti V naléhavých případech mimo pracovní dobu lze kontaktovat estonskou národní ústřednu Interpolu
Finsko	Okresní prokuratura při okresním soudu v Helsinkách, Kuopio, Oulu nebo Tampere; ve zvláštních případech může být příslušná i jiná prokuratura
Francie	Prokuratura (<i>procureur général</i>) při odvolacím soudu příslušném podle místa zadržení nebo místa bydliště
Irsko	Ministr pro spravedlnost, rovnost a právní reformu
Kypr	Ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku
Litva	Generální prokuratura
Lotyšsko	Generální prokuratura
Lucembursko	Prokuratura příslušná podle místa zadržení osoby
Maďarsko	Ministerstvo spravedlnosti, obor mezinárodního trestního práva
Malta	Generální prokuratura
Nizozemí	Amsterdamská okresní prokuratura
Německo	Spolkové ministerstvo Spolkové republiky Německo a zemská ministerstva jednotlivých spolkových zemí. Ta jsou však oprávněna přenést tuto pravomoc na státní zastupitelství při zemských soudech (Staatsanwaltschaften bei den Landgerichten) nebo na zemské soudy (Landgerichte). V případě zatčení hledané osoby na území Spolkové republiky Německo bude soud členského státu, který vydal evropský zatýkací rozkaz, informován o tom, který orgán je ve Spolkové republice Německo příslušný k přijetí evropského zatýkacího rozkazu, včetně kontaktních údajů na tento orgán
Polsko	Místně příslušná obvodní prokuratura; Není-li místo pobytu známé, Národní prokuratura při Ministerstvu spravedlnosti.
Portugalsko	Prokuratura při trestní sekci odvolacího soudu příslušného podle místa pobytu osoby.
Rakousko	Místně příslušný zemský soud
Řecko	Místně příslušný veřejný žalobce při Odvolacím soudu, v jehož obvodu byla hledaná osoba lokalizována; nebo Veřejný žalobce Odvolacího soudu v Aténách, není-li pobyt hledané osoby znám
Slovinsko	Místně příslušný okresní soud
Slovensko	Místně příslušná krajská prokuratura
Španělsko	Ústřední vyšetřující soud Národního soudního dvora
Švédsko	Mezinárodní komora (oddělení) místně příslušné okresní prokuratury
Velká Británie	Pro Spojené království - Národní policejní pátrací služba Pro Skotsko - Skotská korunní prokuratura

Příloha č. 4

ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K PŘIJETÍ ŽÁDOSTI O POVOLENÍ PRŮVOZU

Členský stát	Orgán
Belgie	Ministerstvo spravedlnosti
Dánsko	Ministerstvo spravedlnosti
Estonsko	Ministerstvo spravedlnosti
Finsko	Ministerstvo spravedlnosti
Francie	Ministerstvo spravedlnosti
Irsko	Ministerstvo pro spravedlnost, rovnost a právní reformu
Kypr	Ministerstvo spravedlnosti a veřejného pořádku
Litva	Generální prokuratura
Lotyšsko	Generální prokuratura
Lucembursko	Generální prokuratura
Maďarsko	Ministerstvo spravedlnosti
Malta	Policejní prezidium
Německo	Státní zastupitelství při Vrchním zemském soudu (Oberlandesgericht), v jehož obvodu má dojit k předání
Nizozemí	Amsterdamská okresní prokuratura
Polsko	Ministerstvo spravedlnosti - Generální prokuratura
Portugalsko	Generální prokuratura
Rakousko	Spolkové ministerstvo spravedlnosti
Řecko	veřejný žalobce při Odvolacím soudu v Aténách
Slovensko	ministr spravedlnosti
Slovinsko	Ministerstvo spravedlnosti
Španělsko	Ministerstvo spravedlnosti
Švédsko	Národní policejní úřad
Velká Británie	Národní policejní pátrací služba

Příloha č. 5

ORGÁNY PŘÍSLUŠNÉ K VYDÁNÍ EVROPSKÉHO ZATÝKACÍHO ROZKAZU

Členský stát	Orgán
Belgie	vyšetřující soud - pro účely trestního stíhání prokuratura - pro účely výkonu trestu
Dánsko	Ministerstvo spravedlnosti
Estonsko	prokurátor - pro účely trestního stíhání Ministerstvo spravedlnosti - pro účely výkonu trestu
Finsko	prokuratura - pro účely trestního stíhání Úřad pro výkon trestních sankcí (<i>Criminal Sanctions Agency</i>) - pro účely výkonu trestu
Francie	prokuratura
Irsko	Okresní soud (<i>District Court</i>), Obvodní trestní soud (<i>Circuit Criminal Court</i>), Vrchní soud (<i>High Court</i>), Zvláštní trestní soud (<i>Special Criminal Court</i>)
Kypr	věcně příslušný okresní soud; soud, který uložil trest nebo ochranné opatření
Litva	Generální prokuratura (<i>Office of the Prosecutor General</i>) - pro účely trestního stíhání Ministerstvo spravedlnosti - pro účely výkonu trestu
Lotyšsko	okresní (městský) soud
Lucembursko	vyšetřující soud - pro účely trestního stíhání Generální prokurátor (<i>Procureur Général d'Etat</i>) - pro účely výkonu trestu
Maďarsko	místně a věcně příslušný soud - pro účely trestního stíhání soud příslušný pro rozhodování o výkonu trestu - pro účely výkonu trestu
Malta	soudce
Německo	Spolkové ministerstvo SRN a Zemská ministerstva jednotlivých spolkových zemí. Ta však jsou oprávněna přenést tuto pravomoc na státní zastupitelství při zemských soudech (<i>Staatsanwaltschaften bei der Landgerichten</i>) nebo na zemské soudy (<i>Landgerichte</i>)
Nizozemí	prokuratura
Polsko	místně příslušný obvodní soud
Portugalsko	soud, prokuratura
Rakousko	zemský soud (<i>Landesgericht</i>), oblastní soud (<i>Bezirksgericht</i>)
Slovensko	Okresní, krajské soudy a vojenské soudy a Zvláštní soud
Slovinsko	okresní soud (<i>okrožno sodišče</i>)
Španělsko	trestní soud a soud vedoucí řízení, v němž může být rozhodnuto o omezení osobní svobody
Švédsko	prokuratura - pro účely trestního stíhání Národní policejní úřad (<i>Rikspolisstyrelsen</i>) - pro účely výkonu trestu
Velká Británie	v Anglii a Walesu – soudce okresního soudu, soudce nižšího soudu, resp. smírčí soudce (<i>District Judge, Magistrates' Court, justice of the peace</i>); soudce oprávněný vykonávat jurisdikci Korunního soudu (<i>judge entitled to exercise the jurisdiction of the Crown Court</i>) ve Skotsku – soudce šerifského soudu (<i>sheriff</i>) v Severním Irsku – smírčí soudce (<i>justice of the peace</i>); rezidentní soudce (<i>resident magistrate</i>); soudce Korunního soudu (<i>Crown Court judge</i>)

OBSAH

Část první: Obecná část	§ 1	str. 178
Účel instrukce	§ 1	str. 178
Zvláštní ustanovení o způsobu stuku s orgány Evropské unie	§ 2	str. 178
Evropská soudní síť v trestních věcech	§ 3	str. 178
Část druhá: Zvláštní část	§ 4 - § 29	str. 178
Hlava I: Extradice	§ 4	str. 178
Základní normativní úprava	§ 4	str. 178
Hlava II: Evropský zatýkácí rozkaz	§ 5 - § 27	str. 179
Základní normativní úprava	§ 5	str. 179
Rozsah aplikace evropského zatýkácího rozkazu	§ 6	str. 179
Zvláštní ustanovení týkající se Rakouska	§ 7	str. 179
Oddíl první: Předání z jiného členského státu do České republiky	§ 8 - § 19	str. 180
Základní normativní úprava	§ 8	str. 180
Evropský zatýkácí rozkaz	§ 9 - § 13	str. 180
Obsah	§ 10	str. 180
Překlady	§ 11	str. 180
Doručení	§ 12	str. 180
Výslech nebo dočasné převzetí osoby z jiného členského státu před povolením vydání	§ 14	str. 180
Postup po rozhodnutí předávajícího členského státu	§ 15 - § 19	str. 181
Průvoz	§ 16	str. 181
Dočasné převzetí osoby z jiného členského státu po povolení předání	§ 18	str. 181
Zásada speciality	§ 19	str. 181
Oddíl druhý: Předání z České republiky do jiného členského státu	§ 20 - § 27	str. 181
Základní normativní úprava	§ 20	str. 181
Předběžná vazba	§ 21	str. 181
Rozhodnutí o předání	§ 22	str. 182
Rozhodnutí o odložení předání nebo dočasném předání vyžádané osoby	§ 23	str. 182
Souběh evropských zatýkácích rozkazů	§ 24	str. 182
Souběh evropského zatýkácího rozkazu se žádostí o vydání	§ 25	str. 182
Postup po povolení předání	§ 26	str. 183
Rozšíření předání na jiný trestný čin (§ 418 trestního řádu)	§ 27	str. 183
Hlava III: Právní pomoc v užším smyslu	§ 28	str. 183
Základní normativní úprava	§ 28	str. 183
Hlava IV: Výkon rozhodnutí	§ 29	str. 184
Část třetí: Závěrečná ustanovení	§ 30	str. 184
Přílohy		str. 185
Příloha č. 1 Vzor evropského zatýkácího rozkazu		str. 186
Příloha č. 2 Jazyky, v nichž jednotlivé členské státy přijímají evropský zatýkácí rozkaz		str. 190
Příloha č. 3 Orgány příslušné k přijetí evropského zatýkácího rozkazu		str. 191
Příloha č. 4 Orgány příslušné k přijetí žádosti o povolení průvozu		str. 192
Příloha č. 5 Orgány příslušné k vydání evropského zatýkácího rozkazu		str. 193
Obsah		str. 194

